

The article analyses the peculiarities of training specialists in the specialty 015 «Vocational education (specialization)». The main problems arising in the process of training such specialists are identified. And also the ways of solving problems using the competence approach to forming the professional competence of the teacher are justified.

The structure of training of such specialists is given and justified. It is determined that the process of professional training of teachers of higher educational institutions should solve

the task of forming a competent specialist who is freely oriented in related fields of activity and innovative pedagogical technologies, ready for constant professional growth, social and professional mobility.

Key words: professional training, competence, professional competence of the scientific and pedagogical worker, competence approach, development of the teacher's professional competence.

Отримано: 30.05.2018

УДК 377.8;004.9;378.147.88

DOI: 10.32626/2307-4507.2018-24.151-155

А. М. Кух, О. М. Кух

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
e-mail: kukh@i.ua

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ

У статті пропонується модель управління професійним становленням магістрів галузі «Охорона праці». Розглянуто параметри управління на основі когнітивної складової освітнього процесу у проекції на діяльності студента і викладача. Виділено основні компоненти системи управління з аналізом формування компетенцій майбутнього магістра з «Охорони праці». Найбільш раціональними шляхами управління пізнавальною діяльністю студентів в процесі їх фахового становлення є розробка оптимального змісту курсу і методики навчання, структуризацію змісту і розгортання у вигляді навчальних модулів для формування у студентів діалектичного і теоретичного стилю мислення; генералізація системи знань і навчальної діяльності студентів в повному об'ємі її елементарної та функціональної структури; модульна організація процесу навчання; регулювання пізнавальної діяльності в процесі засвоєння нових знань. Пропонований підхід до управління процесом підготовки магістра з охорони праці як викладача закладу освіти сприяє досягненню більш високих результатів в навчально-освітньому процесу.

Ключові слова: модель управління, діяльність студента, діяльність викладача, компетентність.

Реалізація професійного спрямування навчального процесу, впровадження активних методів і форм навчання за концепцією STEM-освіти, вимагає чіткої опори – моделі управління навчальним процесом. В процесі навчання перш за все необхідно враховувати загальні закономірності наукового пізнання, шляхи їх реалізації, закономірності становлення і розвитку особистості майбутнього фахівця. Вирішальна роль в організації навчання належить діалектичній теорії, теорії пізнання, теорії управління і дидактичного менеджменту.

Одним з аспектів професійної підготовки майбутніх магістрів за фахом «Охорона праці» є формування уявлень про дидактичний процес, методичні особливості та способи педагогічної діяльності в ході викладання технічних дисциплін, процедуру управління в педагогічній системі загально-освітніх, професійно закладах освіти, професійно-технічних коледжах. І тут не уникнути комплексного аналізу проблеми побудови моделі процесу навчання. Такою моделлю може бути і кібернетична система комплексу знань про процес управління навчально-пізнавальною діяльністю студентів і уявлення про інтегральну інформаційну систему, зміст якої може бути поданий в деякій знаковій формі.

Зауважимо, що управління пізнавальною діяльністю студентів пов'язане з професійною педагогічною діяльністю, реалізується в педагогічній системі – системі дидактичної підготовки фахівця, який при підготовці магістра з охорони здоров'я реалізується при вивченні дисциплін педагогічного циклу: педагогіка вищої школи та дидактика професійної освіти. В цій системі в неперервному динамічному взаємозв'язку знаходяться об'єкти і цілі навчання та виховання, засоби і методи навчання, процедури інформаційного обміну і контролю. Особливістю системи є те, що в ній завжди залишається невизначеність її функціонування в силу різного характеру компонентів (їх властивостей і якостей), складності відношень і взаємозв'язків, що реалізуються у вчинках індивідуумів.

Проблема управління пізнавальною діяльністю досліджувались багатьма вченими. Так, С.І. Архангельський, В.П. Беспалько, Н.Ф. Талізін та інші узяли за основу принципи загальної кібернетичної системи управління навчальним процесом. У кібернетиці розрізняють три основні види управління: розімкнене, замкнуте і змішане.

У ряді досліджень з модульного навчання прийнята за основу змішана схема управління з домінуванням замкнутої (Р.С. Бекірова, Н.Б. Лаврентьева, С.В. Рудницька, П.А. Юцевічене). Ефективним є управління за зворотнім зв'язком з регуляцією ходу керованого процесу з боку керівної системи. «Зміст зворотного зв'язку, – пише Р.С. Бекірова, – визначається сукупністю контрольованих характеристик, виділених на підставі дидактичних цілей» [2, с.5]. При цьому вона пропонує представляти контрольовані характеристики у вигляді подвійного переліку – характеристики «входу» (перелік основних понять і умінь, необхідних для засвоєння модуля) і характеристики «виходу» (перелік основних понять і умінь, одержаних в результаті засвоєння модуля).

При побудові моделі процесу навчання доцільно виділяти три ланки, що відображають модель функціонування студента як керованої підсистеми, модель функціонування викладача як керуючої підсистеми і моделі управління процесом навчання, що пов'язує ці дві підсистеми у єдину узгоджену функціональну систему. При розробці моделі процесу навчання використовуються як закономірності діяльності людини (індивіда), так і закони функціонування керуючих систем.

Використання засобів кібернетики при модульній організації освітнього процесу, на нашу думку, необхідне, оскільки реалізація варіативності навчання, адаптація навчального процесу до індивідуальних можливостей і потреб студентів вимагає від викладача ще на етапі проектування обов'язкового опрацювання кожного компоненту дидактичної системи і наочного подання їх в модульних пакетах.

Найбільш значущими серед них ми вважаємо наступні попередні дії (при підготовці до занять): формулювання діагностичних цілей, структуризація змісту навчання, моделювання способів діяльності студентів, прогнозування результатів діяльності.

Найбільш раціональні шляхи управління пізнавальною діяльністю студентів в процесі їх фахового становлення здійснюються:

- 1) через розробку оптимального змісту курсу і методики навчання, структуризацію змісту і розгортання у вигляді навчальних модулів для формування у студентів діалектичного і теоретичного стилю мислення;

- 2) через генералізацію системи знань і навчальної діяльності студентів в повному об'ємі її елементарної та функціональної структури;
- 3) через модульну організацію процесу навчання;
- 4) через регулювання пізнавальної діяльності в процесі засвоєння нових знань [1].

Процес навчання розпочинається з введення студента в певну навчальну ситуацію. Виходячи з наявних умов та поставлених завдань перед студентами ставляться конкретні навчальні проблеми. На цьому етапі активізуються психологічна діяльність студента, яка визначається якістю відображення в його свідомості як пізнавальної потреби, так і всієї навчальної ситуації.

Усвідомлена потреба стає мотивом його діяльності, а навчальна ситуація – полем можливої діяльності. На цьому етапі навчання важливішою є пізнавальна потреба. Перед особистістю студента постають мотиви, умови та завдання діяльності, вимальовується проблемна ситуація. Індивідуальність мобілізує пізнавальні можливості (інтелект), почуття, пам'ять для проведення орієнтованої діяльності. Здійснюється аналіз ситуації, вивчається зміст пізнавальної задачі, актуалізується минулий досвід, формується пізнавальна проблема: вихідний та кінцевий етапи діяльності (сенсорно-перцептивної, центральної (мисленнєвої), моторної). Намічуються шляхи досягнення кінцевого результату, складається програма діяльності.

На етапі виконавчої частини діяльності студент виконує заплановану діяльність на практиці у формі вербальних, мислених, матеріалізованих (предметних, інструментальних) дій. Обробка діяльності відбувається за всіма етапами, аж до кінцевого, заданого цілями навчання нормативного результату. В ході проведення дії відбувається її поточний контроль та корегування. Контроль здійснюється також за кінцевими результатами виконання дії – взірцями, що відповідають певним індивідуальним здобуткам – знанням. Таким чинниками можуть виступати як сформовані знання, так і діяльність, що підтверджує їх сформованість: знання-копії (копіювання – К), розуміння головного (розуміння – Р), завчені знання (заучування – З), оволодіння знаннями (освоєння – О), переконання (П), уміння (У) та навичка (Н). Визначені критерії можна класифікувати за характером протікання процесу навчання та здійснюваної студентом діяльності – рефлексивність (К, О, П), раціональність (Р, О, У), ремінісцентність (З, О, Н). Усереднений взірець «оволодіння» (освоєння) вказує на інтегральну компетентність, що виражається у здатності студента виконати вказану послідовність пізнавальних дій у повному об'ємі в будь-якому контексті завдання. Взірці розрізняти за рівнями сформованості пізнавальних дій: репродуктивний – (К, Р, З), адаптивний – (репродуктивно-творчий – О), продуктивний (дослідницький – П, У, Н). Якщо виникає необхідність, то виконання дії корегується до того часу, поки не буде задовольняти заданому критерію – зразку, що відповідає нормативному результату (рис. 1).

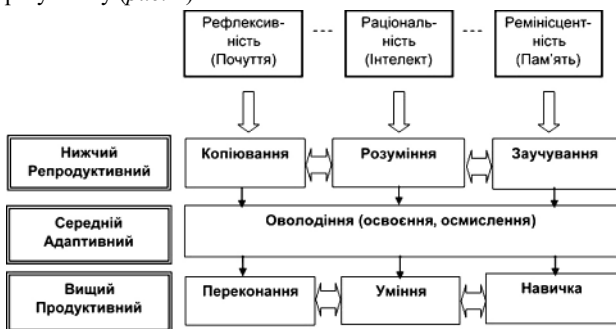

Рис. 1. Рівні, параметри та взірці засвоєння знань

Викладач в системі навчання виконує наступні основні функції: конструє програму діяльності студентів та програму управління, що виражається у створенні певної цільо-

вої програми, яка спрямовує процес учіння, контролює його та вносить корективи в діяльність викладача та діяльність студентів.

Модель циклу пізнавальної діяльності студента подана на рис. 2.

Рис. 2. Модель циклу пізнавальної діяльності студента за параметрами управління

Перед особистістю викладача, що розпочинає розробку процесу навчання, постають цілі, умови навчання та мотиви педагогічної та навчальної діяльності. Мобілізуючи інтелект, почуття, використовуючи свій минулий досвід та наявну інформацію про передовий досвід новаторів, викладач здійснює оцінку ситуації (діагностику стану системи), виділяє чинники, що впливають на результат діяльності (моніторинг) та приймає рішення (прогноз) про програму наступної роботи, складає план діяльності, добираючи методи навчання і виділяючи найбільш важливі моменти та етапи діяльності у цільовій програмі.

На наступному етапі – виконавчому навчання викладач організовує навчальну діяльність студентів з врахуванням її моделі, цілей, засобів і дидактичних можливостей навчання. Визначаючи конкретні види діяльності він цілеспрямовано керує їх пізнавальною діяльністю.

В процесі навчання на основі обробки поточної інформації вносяться корективи в навчальну програму і навчальну діяльність студентів. Підсумки діяльності студентів проводять за кінцевими результатами: якщо результати не задовольняють визначеному критерію – взірцю, що відповідає нормативному результату, то проводиться корекція навчання студентів (рис. 3).

Суть управління полягає в тому, що управляюча підсистема (викладач) на основі зв'язку входу і виходу керованої системи (студент) організовує функціонування всієї системи навчання. При цьому в задачі управління входить не тільки створення циклу обміну інформацією між управляючою і керованою підсистемами, але й і ріст виходу системи за рахунок управляючих можливостей викладача, а також методів і прийомів, що активізують пізнавальну діяльність студентів.

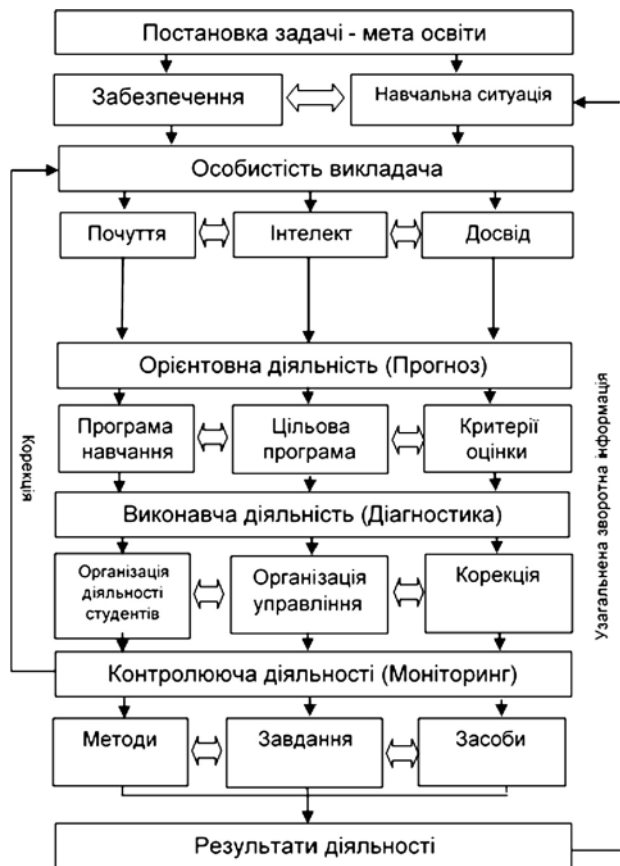

Рис. 3. Модель циклу педагогічної діяльності викладача з функцією управління

Розглядаючи навчання як управління, об'єктом якого є людська особистість, багато авторів відзначають, що одностороннє захоплення кібернетичним підходом і зневагу психологічної стороною учіння нерідко призводять до того, що спотворюється дійсна картина дидактичного процесу. Ми згодні з думкою Ю.К. Бабанського, що стверджував, що процес навчання функціонує найефективніше тоді, коли знаходиться оптимальна міра співвідношення між зв'язками управління і самоуправління. «Основний механізм управління навчальним процесом, – вважає Г.В. Букалова, – закладається в модульній програмі вивчення дисциплін, що дає можливість функції зовнішнього управління по відношенню до навчальної діяльності студентів трансформуватися в самоуправління» [3, с.9]. Управління суб'єктом в процесі навчальної роботи, згідно точки зору А.Н. Леонтьєва, стає можливим лише тоді, коли актуально усвідомлюється предмет тієї або іншої здійснюваної дії. В цьому випадку реалізується вся структура діяльності [7, с.251]. Реалізація структури навчальної діяльності забезпечує самоорганізацію діяльності студентів, що у вітчизняній педагогічній теорії визнається за вищий рівень ефективності функціонування освітньої системи [6]. У разі розбіжності мети і результату, студенту слід здійснювати по-елементний контроль навчальної діяльності, визначаючи той компонент, де відбувся збій. Такий підхід забезпечує рефлексію на всіх етапах навчальної діяльності студента. Найявністю в змісті модуля всіх компонентів навчальної діяльності означає, що він володіє ознакою функціональної повноти.

При фіксації конкретних результатів навчально-пізнавальної діяльності не уникнути питання про сформованість фахових компетенцій. Подаємо карту компетентностей магістра з «Охорони праці» (див. таблицю 1).

Вважаємо, що запропонований підхід до управління процесом підготовки магістра з охорони праці як викладача закладу освіти сприятиме більш високій продуктивності навчання, досягненню вищих ступенів компетентності, інтенсифікації навчально-освітнього процесу.

Список використаних джерел:

1. Кух А.М. Методи стимулювання навчальної діяльності учнів / А.М. Кух, Ю.М. Уляницький // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський державний університет, інформаційно-видавничий відділ, 2005. – Вип. 10: Дидактики дисциплін фізико-математичної та технологічної освітніх галузей. – С. 135-138.
2. Кух А.М. Елементи технології наочного навчання / А.М. Кух, Д.Я. Костюкевич // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського державного університету. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський державний університет, редакційно-видавничий відділ, 2006. – Вип. 12. – С. 112–118.
3. Кух А.М. Реалізація професійно-орієнтованих форм навчання фізики у підготовці фахівців харчових технологій / А.М. Кух, С.М. Килимник // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Серія педагогічна. – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка, 2014. – Вип. 21: Інноваційні технології управління якістю підготовки майбутніх учителів фізико-технологічного профілю. – С. 24-26.
4. Кух А.Н. От учебно-познавательных умений к высокой профессиональной подготовке / А.Н. Кух, П.И. Самойленко // Специалист. – № 5. – 2006. – С. 24–26.
5. Кух А.М. Розвиток науково-технічної творчості / А.М. Кух, П.С. Атаманчук, В.В. Мендерецький // Дидактичні проблеми фізичної освіти в Україні : матеріали науково-практичної конференції. – Чернівці : ЧДПУ, 1998. – С. 8–10.
6. Кух А.Н. Принципы построения инновационных педагогических и рейтинговых систем контроля / А.Н. Кух // Инновационные технологии организации обучения в техническом вузе: на пути к новому качеству образования : сборник трудов Международной научно-методической конференции. – Пенза : ПГУАС, 2004. – Ч. 2. – С. 78–83.
7. Кух А.Н. Методика преподавания физики с использованием компьютерных моделей / А.Н. Кух, М.О. Роздобудько // Материалы VI Международной научно-методической конференции «Физическое образование: проблемы и перспективы», посвященной 105-летию со дня рождения А.В. Перышкина, 12–15 марта 2007 года. – М. : МПГУ, 2007. – Ч. 2. – С. 85–90.

А. Н. Кух, О. М. Кух

Каменец-Подольский национальный университет имени Ивана Огиенко

УПРАВЛЕНИЕ ПРОЦЕССОМ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ МАГИСТРОВ

В статье предлагается модель управления профессиональным становлением магистров отрасли «Охрана труда». Рассмотрены параметры управления на основе когнитивной составляющей образовательного процесса в проекции на деятельности студента и преподавателя. Выделены основные компоненты системы управления с анализом формирования компетенций будущего магистра «Охраны труда». Наиболее рациональными путями управления познавательной деятельностью студентов в процессе их профессионального становления является разработка оптимального содержания курса и методики обучения, структурирование содержания и развертывания в виде учебных модулей для формирования у студентов диалектического и теоретического стиля мышления; генерализация системы знаний и учебной деятельности студентов в полном объеме ее элементарной и функциональной структуры; модульная организация процесса обучения; регулирования познавательной деятельности в процессе усвоения новых знаний. Предлагаемый подход к управлению процессом подготовки магистра по охране труда как преподавателя учебного заведения способствует достижению более высоких результатов в учебно-образовательного процесса.

Ключевые слова: модель управления, деятельность студента, деятельность преподавателя, компетентность.

Карта професійно-методичних компетентностей магістра з охорони праці

Компетентності			
Професійно-діяльнісний компонент			
	Соціальна	Предметна (предметно-теоретична, психолого-педагогічна, дидактико-методична)	Інформаційна
Ключові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність успішно взаємодіяти з іншими; ✓ здатність до співробітництва, до групової та кооперативної діяльності; ✓ здатність розв'язувати конфлікти; ✓ здатність до лідерства; ✓ готовність до ухвалення рішень. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність самостійно набувати нові знання і уміння за фахом; ✓ здатність до розв'язування проблем ✓ здатність до планування; ✓ здатність складати і здійснювати плани і особисті проекти; ✓ прогнозувати результати педагогічних впливів. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ володіння інформаційними технологіями; ✓ спроможність знаходити інформацію; ✓ здатність систематизовувати і узагальнювати її; ✓ здатність до критичного мислення відносно інформації, поширюваної масмедійними засобами і рекламою; ✓ здатність застосовувати знання і виявляти інформаційну грамотність.
Базові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ соціальна відповідальність за результати своєї професійної діяльності; ✓ здатність успішно взаємодіяти з керівництвом та колегами; ✓ здатність успішно взаємодіяти з учнями, студентами. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ наявність стрункої системи наукових знань із педагогіки, психології й готовність до її застосування на практиці; ✓ володіння власне професійною діяльністю на достатньо високому рівні; ✓ спроможність вирішувати типові педагогічні задачі; ✓ здатність оцінювати результати своєї діяльності; ✓ готовність результативно діяти вирішуючи проблемні ситуації, що виникають під час навчання й виховання учнів; ✓ наявність стрункої системи наукових знань дидактики, технологій навчання й готовності до її застосування на практиці; ✓ знання і володіння педагогом специфічними технологіями, методами і прийомами навчання, що забезпечують реалізацію освітнього процесу на високому професійно-педагогічному рівні досягнення високої якості освіти. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ спроможність знаходити психолого-педагогічну інформацію; ✓ здатність узагальнювати і систематизовувати її; ✓ готовність і здатність працювати із психолого педагогічною інформацією.
Функціональні	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність організувати колектив для розв'язання задач професійної діяльності; ✓ здатність залучати учнів до самостійної позашкільної діяльності з фаху. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ наявність стрункої системи наукових знань з природничих і математичних дисциплін й готовність до її застосування на практиці; ✓ спроможність вирішувати типові педагогічні задачі під час навчання учнів; ✓ наявність стрункої системи знань з методики навчання учнів, окремих її розділів, окремих етапів навчання й готовність до застосування її на практиці; ✓ готовність результативно діяти і вирішувати проблемні ситуації, що виникають під час навчання учнів за різними навчально-методичними комплектами; 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ спроможність знаходити методико-професійну інформацію; ✓ здатність систематизовувати і узагальнювати її; готовність і здатність працювати з методичною інформацією фахового змісту.
Компетентності			
Комунікативний компонент			
	Комунікативна	Соціокультурна	
Ключові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ володіння сукупністю вербальних і невербальних засобів комунікації; ✓ здатність вступати в комунікацію з метою порозуміння; ✓ загальні комунікативні здібності; ✓ набуття комунікативних навичок та вмінь: уміння вступати в контакт з незнайомими людьми; ✓ уміння передбачати виникнення непорозуміння і конфліктів та своєчасно їх розв'язувати; ✓ уміння поводити себе так, щоб дати можливість іншій людині виявити свої почуття та інтереси; ✓ уміння правильно оцінювати ситуацію; здатність спостерігати за нею, вибрати найбільш інформативні її ознаки й звертати на них увагу, правильно сприймати і оцінювати психологічний зміст ситуації, що виникла. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність захищати і дбати про відповідальність права, інтереси та потреби інших, що передбачає вміння робити вибір з позиції громадянина, члена сім'ї, робітника, споживача, тощо; ✓ фіксовані прояви гуманістичної етики. 	
Базові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ наявність стійкого інтересу до педагогічної комунікації, стійкої потреби в систематичному спілкуванні з учнями; ✓ наявність здібностей до педагогічної комунікації; ✓ володіння професійною термінологією та відповідними прийомами професійного спілкування; ✓ готовність до їх виявлення і застосування на практиці; ✓ набуття навичок і вмінь педагогічної комунікації: ✓ уміння орієнтуватися в комунікативній ситуації педагогічної взаємодії; ✓ уміння розпізнавати приховані мотиви й психологічно захистити учня; ✓ уміння розуміти емоційний стан учня; ✓ уміння передавати інформацію; ✓ уміння користуватися вербальними та невербальними засобами передачі інформації; ✓ уміння організувати й підтримувати педагогічний діалог; ✓ уміння активно слухати учня; ✓ володіння прийомами та засобами розв'язування комунікативних задач. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ спроможність ідентифікувати себе з цінностями професійного середовища; ✓ професійна позиція вчителя. 	

Функціональні	<ul style="list-style-type: none"> ✓ володіння спеціальною фаховою термінологією; ✓ уміння передавати інформацію фахового і технічного змісту; ✓ володіння математичним апаратом для подання інформації з охорони праці; ✓ уміння користуватися вербальними і невербальними засобами передачі інформації з охорони здоров'я. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність виділяти і акцентувати увагу на світоглядних, гуманістичних, загальнолюдських проявах предметних знань з охорони праці в професійному середовищі; ✓ здатність переконувати, відстоювати свою педагогічну позицію аргументуючи історичними фактами; ✓ здатність створювати предметне освітнє середовище з опорою на загальнолюдські цінності; ✓ пропаганда досягнень вітчизняної науки і техніки. 	
<i>Компетентності</i>			
<i>Особистісний компонент</i>			
	<i>Особиста</i>	<i>Рефлексивна</i>	<i>Творча</i>
Ключові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність до самостійної пізнавальної діяльності: постановка і розв'язання пізнавальних задач; нестандартні вирішення; проблемні ситуації – їх створення і розв'язання; продуктивне і репродуктивне пізнання, інтелектуальна діяльність; ✓ здатність вчитися впродовж життя; ✓ уміння аналізувати ситуацію на ринку праці. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ готовність до професійної рефлексії; ✓ спроможність оцінювати власні професійні можливості; ✓ здібність до подолання криз і професійних деформацій. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ здатність до творчості.
Базові	<ul style="list-style-type: none"> ✓ готовність до реалізації себе в педагогічній діяльності; ✓ володіння прийомами самореалізації й розвитку індивідуальності в рамках професії педагога; ✓ готовність до постійного підвищення кваліфікації; ✓ здатність проектувати свій подальший професійний розвиток. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ прагнення досконалості педагогічної й адекватна її самооцінка. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ знання законів творчої педагогічної діяльності; ✓ уміння конструювати інноваційні форми навчання й виховання, вимірювати їх результативність, вносити необхідні корективи, здійснювати педагогічну інтерпретацію досягнутих результатів; ✓ здатність до пошуку оригінальних варіантів розв'язання професійних завдань.
Функціональні	<ul style="list-style-type: none"> ✓ стійка потреба в професійному зростанні, передачі педагогічного досвіду; ✓ узагальнення здобутків у наукових та методичних публікаціях та розробках; ✓ самореалізація себе як особистості. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Прагнення до досконалості викладання навчального предмету «Здоров'я», й адекватна самооцінка рівня викладання. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ уміння здійснювати конструкторсько-дослідницьку новаторську діяльність в рамках удосконалення викладання навчального предмету «Охорона праці» в ПТОЗ; уміння популяризувати здоров'язберігаючі знання, здатність надавати експертну оцінку явищам та фактам з охорони праці та здоров'я людини.

A. M. Kukh, O. M. Kukh

Kamianets-Podilskyi National Ivan Ohienko University

MANAGEMENT PROFESSION OF PROFESSIONAL PREPARATION OF MASTERS

In the article the model of management of professional formation of masters of the branch "Labor protection" is offered. The control parameters on the basis of the cognitive component of the educational process in the projection of the activities of the student and the teacher are considered. The main components of the management system with the analysis of forming the competences of the future master's degree from the "Labor Protection" are highlighted. The most rational ways of managing cognitive activity of students in the process of their profes-

sional formation is to develop the optimal content of the course and teaching methods, structuring content and deployment in the form of educational modules for the formation of students of the dialectical and theoretical style of thinking; generalization of the system of knowledge and educational activity of students in the full extent of its elemental and functional structure; modular organization of the learning process; regulation of cognitive activity in the process of assimilation of new knowledge. The proposed approach to managing the master's degree in labor protection as a teacher of an educational institution contributes to the achievement of higher results in the educational process.

Key words: model of management, student activity, teacher activity, competence.

Отримано: 18.09.2018